

Mål C-134/94

Esso Española SA mot Comunidad Autónoma de Canarias

(begäran om förhandsavgörande
från Tribunal Superior de Justicia de Canarias)

”Petroleumprodukter — Skyldighet att anordna försörjning
för ett bestämt territorium”

Förslag till avgörande av generaladvokat G. Cosmas föredraget den 28 september
1995 I - 4225
Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 30 november 1995 I - 4241

Sammanfattning av domen

1. *Begäran om förhandsavgörande — Anhängiggörande vid domstolen — Behov av fråga som ställts i begäran om förhandsavgörande — Nationella domstolens bedömning (EG-fördraget, artikel 177)*
2. *Fri rörlighet för personer — Etableringsfrihet — Fördragsbestämmelser — Ej tillämplig på en medlemsstats rent inhemska förhållanden (EG-fördraget, artiklarna 3 c, 52 och 53)*
3. *Konkurrens — Gemenskapsbestämmelser — Medlemsstaternas skyldigheter — Fri rörlighet för varor — Skyldighet som åläggs aktörer som vill saluföra sina produkter på öar som utgör en del av en medlemsstats territorium att säkerställa tankning på ett bestämt antal öar — Upptagande till sakprövning (EG-fördraget, artiklarna 3 f, 5 andra stycket, 30 och 85)*

4. *Tillnärmning av lagstiftning — Artikel 102.1 i fördraget — Direkt effekt — Föreligger inte (EG-fördraget, artikel 102.1)*

1. Det ankommer endast på de nationella domstolarna, vid vilka ett mål är anhängigt och vilka måste ta ansvar för de rättsliga beslut som skall fattas, att, med beaktande av varje måls egenart, bedöma såväl vilket behov de har av ett förhandsavgörande för att kunna meddela dom som huruvida de frågor som den ställt till domstolen är relevanta.
2. Då fördragets bestämmelser om fri rörlighet för personer inte kan tillämpas på verksamhet som till samtliga beståndsdelar är begränsad till en enda medlemsstats territorium, kan inte artiklarna 3 c, 52 och 53 i fördraget tillämpas då ett företag som har sitt säte i en medlemsstat och där utövar sin verksamhet underställs en bestämmelse genom vilken regionala myndigheter, vilka ansvarar för styrelsen av en ögrupp som utgör en del av en medlemsstats territorium, på grund av problem av en art som är typisk för öar, ålägger samtliga grossister i petroleumprodukter som vill utvidga sin verksamhet till denna del av medlemsstatens territorium att säkerställa tankning på ett bestämt antal av öarna i ögruppen.
3. Artikel 85, jämförd med artikel 5 andra stycket, liksom artikel 30 i fördraget hin-

drar inte en bestämmelse genom vilken regionala myndigheter i en medlemsstat, vilka ansvarar för styrelsen av en ögrupp som utgör en del av denna medlemsstats territorium, på grund av problem av en art som är typisk för öar, ålägger samtliga grossister i petroleumprodukter som vill utvidga sin verksamhet till denna del av medlemsstatens territorium att säkerställa tankning på ett bestämt antal av öarna i ögruppen.

För det första förefaller inte en sådan bestämmelse att vara av sådan karaktär att den påbjuder eller befrämjar konkurrensbegränsande åtgärder eller att den förstärker effekterna av samverkan som redan äger rum, och för det andra är effekterna av bestämmelsen på dessa produkters fria rörlighet mellan medlemsstaterna alltför osäkra och indirekta för att den skyldighet som föreskrivs i bestämmelsen skall kunna anses vara av sådan karaktär att den utgör ett hinder mot handeln mellan medlemsstaterna.

4. Artikel 102.1 i EG-fördraget ger inte upphov till några rättigheter för enskilda som det åligger de nationella domstolarna att skydda.